

pelt hen mine erfaringer fra arbejdsmarkedet, hvor netop unge og voksne indgår i et samarbejde på tværs af uddannelser, på tværs af deres egenskaber og på tværs af deres sociale og faglige baggrund.

Kl. 19.55

Derfor mener jeg faktisk, at det kan være konstruktivt, at voksenuddannelsesmiljøerne og ungdomsuddannelsesmiljøerne har et tæt samarbejde, hvor man lærer af hinanden, bruger hinanden og f.eks. også bruger de regulære materialer, der er til rådighed. Så jeg tror ikke, der er nogen uoverensstemmelse mellem forligspartierne her.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Det er mit indtryk, at de forhandlinger, vi har haft i forbindelse med L 106 om gymnasierne og voksenuddannelsesmiljøerne, har udgjort et af de få områder inden for kommunalreformen, hvor vi faktisk har fået en meget saglig drøftelse af, hvordan den rette balance bliver imellem at have statslige selvejende institutioner og så alligevel give nogle muligheder for, at man regionalt har indflydelse på at vurdere, hvad der er bedst for det samlede, kan man sige, uddannelsesudbud, både for gymnasieelever og med hensyn til voksenuddannelser.

Jeg er rigtig glad for, at Dansk Folkeparti og regeringen lige præcis med hensyn til L 106 har valgt at være knap så ideologiske og faktisk har givet nogle beføjelser til regionsrådene, som, så vidt jeg kan se, ikke kan findes i nogen af de andre 47 forslag, der er om kommunalreformen. Så alene det, at det er lykkedes, kan man jo isoleret set sige er en lille sejr.

Når jeg siger det her som indledning, er det, fordi vi har haft nogle meget konstruktive drøftelser, som også afspejler sig i den stribe ændringsforslag, der ligger til L 106; ændringsforslag, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i fællesskab bakker op om, sådan at vi synes, at den samlede profil for L 106 er blevet rigtig god. Jeg vil også sige tak til SF og Enhedslisten, for jeg noterer mig, at de i deres betænkning bidrag faktisk anerkender, at forslaget er blevet noget bedre i kraft af de ændringsforslag, der er. Det vil jeg tage som en cadeau til, at vi ikke er landet det helt forkerte sted.

Nogle af de forandringer, der er sket med L 106, er først og fremmest, at de nye regionsråd reelt får en rolle at spille med hensyn til den kapacitet, der vil være på de gymnasier, der hører til regionen.

Det betyder, at hvis der er et selvejende gymnasium, som bliver fristet til at udvide kapaciteten voldsomt bare for at trække kunder til butikken, så er der en mulighed for, at regionsrådet kan sige, at det her simpelt hen ikke duer, og kan klage til ministeren, som så har en bemyndigelse til at gribe ind for at sikre, at der kommer det her brede regionale tilbud for gymnasier.

Vi ved, at lige præcis med hensyn til de to grupper, som det her lovforslag handler om, nemlig unge, der vil starte på gymnasiet, og voksne, der vil tage en vokseneftersuddannelse, er det utrolig vigtigt, at der er et tilbud tæt på. Vi ved simpelt hen, at nærhed er et afgørende kriterium for, om unge vælger at tage en uddannelse.

Så der er kommet en ændring, der faktisk giver denne her kompetence til regionsrådet, så man kan lave en samlet planlægning i overensstemmelse med kapaciteten.

Den anden diskussion, der er, går på, hvordan man så sikrer kvaliteten i de udbud, der vil være på de nye selvejende gymnasier. Der skal det ikke være nogen hemmelighed, at vi har været bekymrede for, om man også her vil kunne se, at nogle enkelte selvejende gymnasier kunne finde på at udbyde alverdens mærkværdige ting simpelt hen for at få kunder i butikken. Det er altså nogle diskussioner, som vi nu har fået defineret bliver rykket over i gymnasierreformforligskredsen, og jeg vil meget opfordre til, at vi snarest muligt får nogle drøftelser i denne her kreds, sådan at vi kan sikre både kvalitet og et nært tilbud med de ændringer, der er her.

Med hensyn til voksenuddannelserne er der sket en række forbedringer. For det første bliver det obligatorisk for voksenuddannelsescentrene at nedsætte uddannelsesudvalg, og der bliver også en pligt – det er jo utrolig vigtigt – for ministeren til at fastsætte et loft over den maksimale deltagerbetaling, som der er, enten hvis man skal gå på hf, eller hvis man skal deltage på et VUC-center.

Det er også et af de udeståender, der har været, at dels skal der være et nært tilbud, dels at skal der være et stærkt voksenpædagogisk miljø, men også, at det skal være sådan, at det er en pris, der er til at betale. Der er kommet et loft over deltagerbetalingen.